

Historische klanken op *Kamermuziekconcert*

Gehoord: Deventer Schouwburg 18/4 2012

Programma: Dvořák, Nocturne op. 40 en
Tsjechische Suite op. 39; Schubert, Octet
Sinuet Ensemble, leiding: Teunis van der
Zwart, natuurhoorn.

door Karthinka Vermeeren

++++0

Het was voor het kamermuziekpubliek wel even wennen: strijkers die spelen op 'historische' instrumenten, voorzien van darmsnaren en waarop gespeeld wordt in een wat lagere stemming dan gebruikelijk: de klank is zachter, ronder, maar vooral in de hoogte ook dunner en ontstemming ligt eerder op de loer zodat uitvoeringen kwetsbaarder worden wat echter ook zijn charmes kan hebben. Dvořák had vaak moeite zijn grote inventiviteit in een voor hem bevredigende vorm te gieten, mede oorzaak van de rommelige volgorde van de opusnummers van zijn werken. De ingewikkelde ontstaansgeschiedenis van de Nocturne in B is daarvan een typisch voorbeeld. Compositorisch betreft dit een bijzonder stuk muziek met een hymnisch begin waarop een volks, typisch Boheems gedeelte volgt. De uitvoering klonk wat onzeker wat misschien wel een beetje past bij de muziek. Nadat klarinet, fagot en hoorn zich bij de strijkers hadden gevoegd, klonk de bekende en populaire orkestsuite in een bewerking voor kamerensemble. Hoewel het stuk met veel elan werd uitgevoerd, misten wij hier toch de volle, brede klank die we gewend zijn van het laatnegentiende eeuwse symfonieorkest. Deze indruk werd bevestigd na de pauze: Schubert schreef zijn octet voor deze combinatie en voor de instrumenten zoals die in zijn tijd ongeveer zullen hebben geklonken. Zo hoorden wij een haast ideale, meeslepende en ontroerende uitvoering die ons terugvoerde naar tijd en plaats waar het genie Schubert zijn meesterwerken componeerde.

20-4-2012